

Foreningen Far til Støtte for
Børn og Forældre
Fruebjergvej 3
2100 København Ø

Og

Jesper Lohse
Saantesvej 40
2820 Gentofte

Afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet

22. januar 2019

Ligebehandlingsnævnets formand har truffet afgørelse i sagen om forskelsbehandling på grund af køn.

J.nr. 19-392

Resultatet er:

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

- Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen fra Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre
- Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen fra formanden for Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Begrundelse, retsregler, klagevejledning med videre står på de næste sider.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Venlig hilsen

Mette Holm Schæbel

**Ligebehandlingsnævnets afgørelse i j.nr. 19-392
truffet den 22. januar 2019**

Klager 1

Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre
Fruebjergvej 3
2100 København Ø

Klager 2

Jesper Lohse
Saantesvej 40
2820 Gentofte

Indklagede

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Medlemmer

Rikke Foersom (formand)

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med indstilling til Børnerådet og i forbindelse med Børnerådets sammensætning.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen fra foreningen.

Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen fra foreningens formand.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af Ligebehandlingsnævnets formand.

Sagsfremstilling

En forening, der varetager fædres rettigheder, og foreningens formand indbragte den 20. december 2018 en klage til Ligebehandlingsnævnet.

Klagen vedrører forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med indstilling til Børnerådet og i forbindelse med Børnerådets sammensætning.

Børne- og Socialministeriet udpegede for perioden fra den 1. januar 2019 til og med den 31. december 2021 en formand og seks medlemmer. Børnerådet består herefter af en kvindelig formand samt fire kvindelige og to mandlige medlemmer.

De seks medlemmer blev udpeget på baggrund af indstillinger fra relevante organisationer og foreninger på børneområdet

Klagernes bemærkninger

Klagerne har anført, at klagen angår Børnerådets sammensætning af mænd og kvinder og manglende anmodning om indstilling af en mand og kvinde til indstillende organisationer.

Det nye Børneråd består af fem kvinder og to mænd. Børnerådet har i forvejen markant flest kvindelige ansatte.

Da foreningen i sin tid deltog i barselsudvalget, krævede et andet ministerium, at foreningen indstillede en kvinde og en mand som kandidater. Ministeriet valgte foreningens kvindelige kandidat til udvalget i stedet for den eneste far med seks måneders orlov efter barselsloven.

Det pågældende ministeriums krav om kandidater blev fremsat med direkte henvisning til ligestillingslovens bestemmelser i kapitel 4 om ministerielle udvalg, kommissioner og lignende og således for at få en ligeværdig repræsentation af mænd og kvinder.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Krav om kønssammensætning i offentlige udvalg, kommissioner og lign. fremgår af ligestillingslovens kapitel 4. Ligebehandlingsnævnet er ikke tillagt kompetence til at påse overholdelsen af kravene i lovens kapitel 4.

Det fremgår af ligestillingslovens § 2, stk. 1, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særligt fordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Foreningen

Ligebehandlingsnævnet har i to afgørelser af 9. august 2018 (sag nr. 18-27767 og sag nr. 18-39387) slået fast, at en forening som klager ikke er beskyttelsessubjekt efter ligestillingsloven, og at klage fra en forening derfor falder uden for nævnets kompetence. Nævnet kunne derfor ikke behandle to klager.

Efter fast praksis kan nævnet herefter ikke behandle klagen fra foreningen.

De nævnte afgørelser kan findes på retsinformation.dk

Foreningens formand

Ligebehandlingsnævnet kan afvise at behandle en klage, hvis det er åbenbart, at der ikke kan gives klageren medhold i klagen.

Det er den person, der anser sig for krænket, som skal påvise faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling.

Begge køn er repræsenteret blandt Børnerådets medlemmer, og der er ikke et åbenbart misforhold i antallet af kvindelige og mandlige medlemmer. Endvidere ses der ikke i Børnerådets lovgrundlag at være krav om, at en bestemt andel af Børnerådets medlemmer skal være enten kvinder eller mænd.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen er der ikke påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til

at formode, at foreningens formand på grund af sit køn er blevet udsat for ringere behandling i ligestillingslovens forstand.

Efter nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at foreningens formand ikke kan få medhold i sin klage.

Nævnet afviser derfor at behandle klagen fra foreningens formand.

Det bemærkes, at nævnet efter indholdet af klagen sammenholdt med oplysningerne i sagen og nævnets praksis ikke har fundet anledning til at foretage partshøring af det indklagede ministerium.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet på grundlag af:

- Klagen af 20. december 2018 med bilag

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 8, nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 4, om bevisbyrde

Rikke Foersom

Der vedlægges kopi af bestemmelserne.

Klagevejledning

Ligebehandlingsnævnet skal oplyse, at det fremgår af lov om Ligebehandlingsnævnet, at når nævnet har truffet afgørelse, er det muligt for klager og indklagede at indbringe sagen for domstolene.

Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ klageinstans.

Kopi er sendt til:

Børne- og Socialministeriet

Lov om Ligebehandlingsnævnet

Lovbekendtgørelse nr. 1230 af 2. oktober 2016 om Ligebehandlingsnævnet med de ændringer, der følger af lov nr. 688 af 8. juni 2018.

Kompetence og organisation

§ 1. Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Nævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn efter:

- 1) §§ 2, 2 a og 2 b i lov om ligestilling af kvinder og mænd.
- 2) Lov om lige løn til mænd og kvinder.
- 3) Lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.
- 4) Lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger.
- 5) Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Stk. 3. Nævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse efter lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

Stk. 4. Nævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse efter lov om etnisk ligebehandling.

Stk. 5. Nævnet behandler klager over overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling og over overtrædelser af forbuddet mod repressalier efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

Stk. 6. Ligebehandlingsnævnet kan behandle klager fra en lønmodtager om brud på bestemmelser i kollektive overenskomster, der indeholder tilsvarende pligt til ligebehandling eller lige løn som lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. denne lovs § 1, stk. 9, lov om lige løn til mænd og kvinder, jf. denne lovs § 1, stk. 5, eller lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger, jf. denne lovs § 2, eller tilsvarende pligt til ikkeforskelsbehandling som lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v., jf. denne lovs § 1, stk. 6 og 7, hvis lønmodtageren godtgør, at vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af kravet.

Stk. 7. En klage kan indbringes for Ligebehandlingsnævnet af den, der har retlig interesse i sagen.

Stk. 8. Institut for Menneskerettigheder - Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution kan indbringe sager af principiel karakter eller sager af almindelig offentlig interesse for Ligebehandlingsnævnet.

Klagebehandling

§ 6. Ved behandling af en klage i nævnet deltager 1 medlem af formandskabet og 2 øvrige nævnsmedlemmer. Nævnets afgørelse træffes ved stemmeflerhed.

Stk. 2. Formanden kan beslutte, at der skal deltage yderligere 2 nævnsmedlemmer ved behandlingen af principielle sager.

Stk. 3. Skønnes en sag at kunne afgøres i overensstemmelse med fast rets- eller nævnspraksis, kan afgørelsen træffes af et medlem af formandskabet alene.

§ 8. Nævnet kan afvise at behandle en klage, som ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet.

Stk. 2. Nævnet kan afvise at behandle en klage, hvis det er åbenbart, at der ikke kan gives klageren medhold i sagen.

Stk. 3. Nævnet kan afvise at behandle klagen, hvis klageren ikke har retlig interesse i sagen.

Stk. 4. Nævnet kan delegere sin kompetence efter stk. 1 og stk. 2 til sekretariatet. Nærmere regler herom fastsættes i nævnets forretningsorden.

§ 9. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Nævnets afgørelser protokolleres og offentliggøres i anonymiseret form. Begrundelsen for afgørelsen skal fremgå af protokollatet. Er en beslutning ikke enstemmig, indføres oplysning om stemmeafgivningen og begrundelse for stemmeafgivningen.

§ 12. Når nævnet har truffet afgørelse i en sag, orienterer sekretariatet parterne om afgørelsen og om mulighed for at indbringe sagen for domstolene.

Stk. 2. Hvis nævnets afgørelser og forlig, som er indgået for nævnet, ikke efterleves, skal nævnet på vegne af klageren eller Institut for Menneskerettigheder - Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution indbringe sagen for domstolene, hvis klageren eller instituttet anmoder herom.

Ligestillingsloven

Lov nr. 388 af 30. maj 2000 om ligestilling af kvinder og mænd, som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 1678 af 19. december 2013

Lovens formål og anvendelse

§ 1 a. Kapitel 2 gælder for

- 1) enhver arbejdsgiver, myndighed og organisation inden for offentlig forvaltning og almen virksomhed og
- 2) myndigheder og organisationer og alle personer, som leverer varer og tjenesteydelser, der er tilgængelige for offentligheden inden for både den offentlige og

den private sektor, herunder offentlige organer, og som tilbydes uden for privat- og familielivet, samt transaktioner i den forbindelse.

Stk. 2. Kapitel 2 gælder ikke for anvendelse af køn som faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser, hvis anvendelse af køn er en afgørende faktor ved beregningen.

Stk. 3. Lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., barselloven, lov om lige løn til mænd og kvinder og lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger anvendes på de områder, der er omfattet af disse love.

Forbud mod forskelsbehandling på grund af køn (kønsdiskrimination)

§ 2. Ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. En instruktion om at forskelsbehandle en person på grund af køn betragtes som forskelsbehandling.

Stk. 2. Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Stk. 3. Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Stk. 4. Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.